

Ὅπως δι' ἀμφοῖν εὐρεθῆ καὶ παρθένος  
Καὶ πρὸς μάχην ἄτρεπτος ὡς πρὸς τὸν τόκον.

## HEXAEMERON SIVE COSMOPOEIA

- 1778 Εἰ δ' αὖγε καὶ τίκτουςιν ὀρνίθων γένη,  
Ἐγκυμονοῦντα τῇ φορᾷ τοῦ πνεύματος  
Πῶς οὐχὶ μᾶλλον ἢ τεκοῦσα Παρθένος  
Τὸ πιστὸν ἔξει τῆς γονῆς τῆς ἀσπόρου,  
Ἐκ ζωοποιοῦ Πνεύματος πληρουμένη;

PG  
92, 1522

## SENARIORUM FRAGMENTA

- 1779 *Εἰς τὴν ὑπεραγίαν Δέσποιναν Θεοτόκον.*  
Γῶναι, γυναιξὶ κόσμος εὐκλεῆς ἔφους·  
Κοινὴ δὲ παντὸς τοῦ γένους σωτηρία.  
*Εἰς αὐτὴν βαστάζουσιν καὶ τὸ βρέφος καὶ ἀτενίζουσιν εἰς αὐτό.*  
Ὅρῶσα τὴν ἄφραστον ἐν σαρκὶ φύσιν,  
Ἀμυχανεῖς, δέσποινα, καὶ γεγραμμένη.

PG  
92, 1736

## S. ANTIOCHUS Monachus (saec. VII)

## HOMILIAE SEU PANDECTAE S. SCRIPTURAE (ca 620)

- 1780 Homilia XXI. De virginitate. [...] Ἄφ' οὗ γὰρ ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, ὁ τοῦ Θεοῦ Υἱὸς ἠδδόκησεν ἐκ τῆς ἀγίας ἀχράντου Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας τῷ κόσμῳ ἐπιφανῆναι, καὶ ἔδωκεν ἡμῖν ἐξουσίαν κατὰ τοῦ

PG  
89, 1496

ut per utrumque constaret et esse virginem, et peraeque esse intactam in bello ac in partu.

- 1778 At vero si avium est genus, qui vento spirante concipiant; quidni quae peperit Virgo maiorem sibi fidem comparabit, quod sine semine genuerit, cum Spiritu vivificante fuerit repleta?

PG  
92, 1522

- 1779 *In sanctissimam Dominam Deiparam.*

PG  
92, 1735

Mulier, mulierum es inclytum ornamentum,

Et communis totius generis salus.

*In eandem, in ulnis ferentem puerum, ipsumque demirantem.*

Videns ineffabilem in carne naturam,

Deficis, o Domina, vel etiam picta.

- 1780 Homilia XXI. De virginitate. [...] Ex quo tempore Dominus noster Iesus Christus Dei Filius sua solius erga nos benignitate ex utero voluit sanctae et intemeratae Deiparae semper virginis Mariae,

PG  
89, 1498

\*1497 διαδόλου, εὐχερῶς \* ἐξάνεται παντὶ τῷ βουλομένῳ· τοιαύτη τῆς παρθενίας ἡ ἀρετὴ. Ἄλλ' ὅτι μὲν μέγα τὸ κατόρθωμα, καὶ μείζονα τὰ ἐν ἐπαγγελίαις ἀποκείμενα ἀγαθὰ, τοῖς ἀγαπῶσι τὸν Θεὸν πᾶσιν πρόδηλον. Ἀμήχανον δὲ χωρὶς ἀγάπης Θεοῦ καὶ ταπεινοφροσύνης, φθάσαι τινὰ εἰς τὸ ὕψος τῆς τοιαύτης ἀρετῆς, ὡς μαρτυρεῖ αὐτὴ ἡ πανάμωμος, καὶ πανύμνητος, καὶ πανένδοξος Θεοτόκος ἄδουσα· «Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρί μου»· τὴν θείαν ἀγάπην ἐμφαίνουσα. Καὶ εὐθέως· «Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπεινώσιν τῆς δούλης αὐτοῦ». Καὶ αὖθις· «Καθεῖλεν δυνάστας ἀπὸ θρόνων, καὶ ὕψωσεν ταπεινούς», καὶ τὰ ἐξῆς. Καὶ πρὸς τὸν Γαβριὴλ πρότερον· «Ἰδοὺ ἡ δούλη Κυρίου, γένοιτό μοι κατὰ τὸ ῥῆμά σου».

PG  
89, 1500

[...] Παρθένος γὰρ μήτρα ἐκύησε τὸν Θεὸν Λόγον. Ἐκ τούτου γινώθι τὴν δόξαν τῆς παρθενίας. Οἱ γὰρ ἀφιερούμενοι τῷ Θεῷ, μιμηταὶ τοῦ Χριστοῦ γίνονται.

1781

suo ad nos adventu inclarescere mundo, simulque vires suggestit quibus obluemur diabolo: facile deinceps sit virtutem perficere virginitatis, modo is ex animo velit, ut ardua sit functio virtutis istius, sed et quae bonis toto pectore Deum diligentibus per repromissionem reposita sunt, nulli obscurum longe esse praestantiora. Nulli tamen possibile ad tantae virtutis pertingere fastigium, nisi praesidio iuветur et erga Deum caritatis, et animi de se quam modestissime sentientis, iuxta testimonium Deiparae omni laudum genere celeberrimae, nulli obnoxiae vitio, sed gloria omni dignissimae, in hunc modum emodulantis: *Magnificat anima mea Dominum, et exsultavit spiritus meus in Deo salutari meo*;<sup>1</sup> cum enim per hanc subindicet suam erga Deum caritatem, mox addit: *Quia respexit humilitatem ancillae suae*.<sup>2</sup> Rursus: *Deposuit potentes de sede, et exaltavit humiles*,<sup>3</sup> et quae ordine sequuntur. Sed et aliquanto prius Gabrieli responderat: *Ecce ancilla Domini, fiat mihi secundum verbum tuum*.<sup>4</sup>

PG  
89, 1499

[...] In utero siquidem Virginis Dei Verbum sibi domicilium delegit, ac mansitavit: qua una ex re agnosce quanta praepolleat gloria virginitas. Quotquot autem se consecrant Deo, Christum necesse est imitentur.

1781

<sup>1</sup> Lc. I, 46, 47.

<sup>2</sup> Lc. I, 48.

<sup>3</sup> Lc. I, 52.

<sup>4</sup> Lc. I, 38.

- 1782 Homilia CXXX. [...] Περὶ μὲν οὖν πίστεως, ἡγουν ὁμοουσιότητος, Πατρός, καὶ Υἱοῦ καὶ ἁγίου Πνεύματος, ἐν ἀρχῇ τοῦ βιβλίου ἀρκούντως ἐξεθέμεθα· νῦν δὲ διὰ τὴν κινήθεισαν αἵρεσιν, μετὰ παρρησίας ὁμολογοῦμεν καὶ κηρύττομεν τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν μονογενῆ Υἱὸν καὶ Λόγον τοῦ Πατρὸς, φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, σαρκωθῆναι τε καὶ ἐνανθρωπήσαι ἐκ Πνεύματος ἁγίου, καὶ ἐκ τῆς ἁγίας ἐνδόξου Θεοτόκου, καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας, Θεὸν τέλειον τὸν αὐτόν, καὶ ἄνθρωπον τέλειον, ἓνα καὶ μόνον Υἱόν· καὶ πρὸ τῆς σαρκώσεως, καὶ μετὰ τὴν σάρκωσιν· ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ κατὰ τὴν θεότητα, καὶ ὁμοούσιον ἡμῖν κατὰ τὴν ἀνθρωπότητα· κατὰ πάντα ὅμοιον ἡμῖν, χωρὶς ἁμαρτίας, γενόμενον ἄνθρωπον· πρὸ αἰώνων μὲν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα κατὰ τὴν θεότητα· ἐπ' ἐσχάτων δὲ τῶν ἡμερῶν τὸν αὐτὸν δι' ἡμᾶς, καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, καὶ τῆς ἁγίας Θεοτόκου καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας, ἓνα καὶ μόνον Υἱόν, ἐν δύο φύσεσιν, ἀσυγχύτως, ἀτρέπτως, ἀδιαίρετως γνωριζόμενον.

TIMOTHEUS Presbyter Constantinopolitanus (saec. VII)

DE RECEPTIONE HAERETICORUM (ca 600)

- 1783 7. Λέγουσιν ὅτι σπέρμα καὶ Λόγος ἐνέπεσεν εἰς τὴν Μαρίαν· καὶ ὅτι τὸ σῶμα ὃ ἀνέλαθεν ἐξ αὐτῆς ὁ Κύριος, δαιμόνων ἦν πεπληρωμένον, καὶ ἐξέδωκεν τὰ δαιμόνια, καὶ οὕτως αὐτὸ ἐνεδύσατο. PG  
86, 49
- 
- 1782 Homilia CXXX. [...] Ac de fide quidem sive de consubstantialitate Patris et Filii, et Spiritus sancti, sufficienter a nobis initio libri dictum est: iam vero propter haeresim, quae exorta est, cum fiducia confitemur et praedicamus Dominum nostrum Iesum Christum unigenitum Filium et Verbum Patris, lumen de lumine, Deum verum de Deo vero, incarnatum esse atque hominem factum ex Spiritu sancto et sancta et gloriosa Dei Genitrice ac semper Virgine Maria: qui ipse perfectus fuit Deus et perfectus homo, unus et solus Filius et ante incarnationem, et post incarnationem, consubstantialis Patri secundum divinitatem, et consubstantialis nobis secundum humanitatem: similis nobis per omnia factus homo, excepto peccato: qui ante saecula quidem ex Patre natus est secundum divinitatem, novissimis autem diebus idem propter nos et propter nostram salutem ex sancta Dei Genitrice semperque Virgine Maria prodiit unus et solus Filius, qui in duabus naturis inconfuse, invariabiliter, indivise inclaruit atque innotuit orbi. PG  
89, 1846
- 1783 7. Asserunt semen ac Verbum incidisse in Mariam: et corpus quod ex ipsa Dominus assumpsit, plenum fuisse daemonibus; quae daemona ipso eiecerit, sicque induerit illud. PG  
86, 50